

EXPOSICIONS

Més d'un centenar de sifons narren l'evolució social ebrenca en una exposició al Museu Terres de l'Ebre

Ampostà Redacció

L'exposició *Coleccionar passions. Lluís García, la tradició popular del delta de l'Ebre*, organitzada pel Museu de les Terres de l'Ebre, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament d'Ampostà, mostra una part de la col·lecció d'objectes etnogràfics relacionats amb la cuina popular, aplegats pel restaurador gastronòmic Lluís García Muñoz. Es podrà visitar a la Sala d'exposicions del Museu fins al 14 de gener de 2024. Es va inaugurar el divendres dia 1 de desembre.

L'exposició se centra en la seua col·lecció de sifons, integrada per més de 700 exemplars, dels quals se n'exposa un centenar, procedents de les diferents fàbriques de sifons de les Terres de l'Ebre; acompanyats de textos explicatius i de fotografies, que expliquen tant la persona del col·leccionista i el seu important paper en el món gastronòmic i turístic de Catalunya, com la importància dels sifons.

Un sífo és una ampolla a retornar, de vidre gruixut, antigament blanc, blau, rosat o verd (que era el més popular), i un tap fix, abans de plom i actualment de plàstic, que duu una palanqueta que cal pressionar per tal de fer sortir l'aigua carbònica artificial que conté. Avui en dia també hi ha sifons, totalment fets amb plàstic, que són d'un sol ús.

Antigament, nombroses pobla-

Imatge de la inauguració de la mostra i detall de les botelles que s'hi exhibeixen.

cions i nuclis urbans de les Terres de l'Ebre disposaven d'una o més fàbriques de sifons. Les ciutats més importants tenien més d'una fàbrica, simultàniament, i alguns nuclis de població, com les antigues pedanies del delta de l'Ebre, compartien una mateixa fàbrica de sifons. En estes fàbriques les ampolles de sífo es netejaven i s'omplien industrialment.

Els sifons ebrenecs de l'exposició ens permeten copsar la transformació de la societat, entre finals del segle XIX i les darreres dècades del segle XX, perquè les formes, els colors del vidre de les ampolles i les serigrafies a la panxa de les ampolles de sífo, van anar evolucionant al llarg del temps, adequant-se als gustos estètics i la tipografia de cada època. La col·lecció de Lluís García mostra esta evolució.

Algunes de les fàbriques ebrenques tenen una llarga història i encara avui envasen sifons i els posen al mercat. Antigament, quan tots els taps s'enroscaven, algunes famílies tenien el seu propi tap de sífo a casa. Després en algunes cases es recobria el sífo amb una malla de metall extraïble, que es passava pel cap del sífo, i servia per evitar accidents. Més tard encara esta malla va passar a ser fixa i de plàstic, de colors vius: blau, groc, roig o verd, segons cada fàbrica de sifons. Amb esta malla és avui fàcilment identificable l'origen del sífo, amb un simple cop d'ull. ■